

LIGJ
Nr. 6/2014

PËR RATIFIKIMIN E “TRAKTATIT PËR TREGTINË E ARMËVE”

Në mbështetje të neneve 78, 83, pika 1, dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet “Traktati për tregtinë e armëve”, sipas tekstit bashkëlidhur këtij ligji dhe pjesëve përbërëse të tij.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 30.1.2014

Shpallur me dekretin nr. 8499, datë 18.2.2014 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

Organizata e Kombeve të Bashkuara A/CONF.217/2013/L.3		
	Asambleja e Përgjithshme	Shpërnd.: E kufizuar 27 mars 2013 Origjinali: Anglisht

**Konferenca përfundimtare e Kombeve të Bashkuara
për Traktatin për Tregtinë e Armëve**
Nju-Jork, 18 - 28 mars 2013

PROJEKTVENDIM
DORËZUAR NGA PRESIDENTI I KONFERENCËS PËRFUNDIMTARE

Konferenca përfundimtare e Kombeve të Bashkuara për Traktatin për Tregtinë e Armëve, miraton tekstin e Traktatit për Tregtinë e Armëve, që i është bashkëngjitur këtij vendimi.

SHTOJCA
TRAKTATI PËR TREGTINË E ARMËVE

Parathënie
Shtetet palë të këtij Traktati,
udhëhequr nga qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara,
duke marrë parasysh nenin 26 të Kartës së Kombeve të Bashkuara që kërkon të nxisë vendosjen dhe ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare për burimet njerëzore dhe ekonomike në botë, me devijim sa më të vogël të armatimeve;
duke theksuar nevojën për të parandaluar dhe eliminuar tregtinë e paligjshme të armëve konvencionale dhe për të parandaluar devijimin e tyre në tregun e paligjshëm ose për përdorim fundor,

ose te përdoruesit fundorë të paautorizuar, përfshirë kryerjen e akteve terroriste;

duke pranuar interesat legjitime politike të sigurisë, ekonomike dhe tregtare të shteteve në tregtinë ndërkombëtare të armëve konvencionale;

duke riafirmuar të drejtën sovrane të çdo shteti për të rregulluar dhe për të kontrolluar armët konvencionale në mënyrë ekskluzive brenda territorit të tij, sipas sistemit të tij ligjor ose kushtetues;

duke pranuar se paqja dhe siguria, zhvillimi dhe të drejtat e njeriut janë shtyllat e sistemit të Kombeve të Bashkuara dhe themelet për sigurinë kolektive dhe duke pranuar se zhvillimi, paqja, siguria dhe të drejtat e njeriut janë të ndërlidhura dhe përforcojnë njëra-tjetrën;

duke marrë parasysh udhëzimet e Komisionit të Kombeve të Bashkuara për Çarmatimin për transferimet ndërkombëtare të armëve në kontekstin e rezolutës së Asamblesë së Përgjithshme 46/36H të datës 6 dhjetor 1991;

duke vërejtur kontributin e dhënë nga programi i Kombeve të Bashkuara i veprimeve për të parandaluar, luftuar dhe asgjësuar tregtinë e paligjshme të armëve të vogla dhe armëve të lehta në të gjitha aspektet, si edhe protokollin kundër prodhimit dhe trafikimit të paligjshëm të armëve të zjarrit, pjesëve dhe komponentëve të tyre dhe municioneve, që plotëson Konventën e Kombeve të Bashkuara kundër Krimit të Organizuar Ndërkombëtar, dhe instrumentin ndërkombëtar që u mundëson shteteve të identifikojnë dhe të gjurmojnë, në kohë dhe në mënyrë të besueshme, armët e vogla dhe armët e lehta të paligjshme;

duke pranuar pasojat në siguri, ekonomike dhe humanitare që sjell tregtia e paligjshme dhe e parregulluar e armëve konvencionale;

duke pasur parasysh që civilët, në veçanti, gratë dhe fëmijët, përbëjnë shumicën e atyre që ndikohen në mënyrë negative nga konfliktet e armatosura dhe dhuna e armatosur;

duke pranuar, gjithashtu, sfidat me të cilat përballen viktimat e konfliktit të armatosur dhe nevojat e tyre për kujdesin e duhur dhe rehabilitimin e përfshirjen ekonomike dhe sociale;

duke theksuar se asgjë në këtë traktat nuk i ndalon shtetet që të ruajnë dhe të miratojnë masa efikase shtesë për të zgjeruar objektin dhe qëllimin e këtij traktati;

duke qenë të vetëdijshëm për tregtinë e ligjshme dhe pronësinë e ligjshme dhe përdorimin e armëve të caktuara konvencionale për veprimtari çlodhëse, kulturore, historike dhe sportive, aty ku një tregti, pronësi dhe përdorim i tillë lejohen ose mbrohen me ligj;

duke qenë, gjithashtu, të vetëdijshëm për rolin që mund të luajnë organizatat rajonale në ndihmën e dhënë për shtetet palë, sipas kërkesës, për zbatimin e këtij Traktati;

duke pranuar rolin vullnetar dhe aktiv që mund të luajë shoqëria civile, përfshirë organizatat joqeveritare dhe industria, në ndërgjegjësimin për objektin dhe qëllimin e këtij Traktati dhe në mbështetjen për zbatimin e tij;

duke pranuar që rregullorja për tregtinë ndërkombëtare të armëve konvencionale dhe për parandalimin e devijimit të tyre nuk duhet të pengojnë bashkëpunimin ndërkombëtar dhe tregtinë e ligjshme të materialeve, pajisjeve dhe teknologjisë për qëllime paqësore;

duke theksuar dëshirën për të arritur aderim universal në këtë traktat;

të vendosur për të vepruar sipas parimeve të mëposhtme:

PARIMET

- E drejta e qenësishme e të gjitha shteteve për vetëmbrojtje individuale ose kolektive, siç njihet në nenin 51 të Kartës së Kombeve të Bashkuara;

- Zgjidhja e mosmarrëveshjeve ndërkombëtare me mjete paqësore në mënyrë të tillë që paqja, siguria dhe drejtësia ndërkombëtare të mos rrezikohen, sipas nenit 2(3) të Kartës së Kombeve të Bashkuara;

- Vetëpërmbajtja në marrëdhëniet e tyre ndërkombëtare për të mos kërcënuar ose përdorur forcën kundër integritetit territorial ose pavarësisë politike të asnjë shteti, ose në ndonjë mënyrë tjetër që nuk pajtohet me qëllimet e Kombeve të Bashkuara, sipas nenit 2(4) të Kartës së Kombeve të Bashkuara;

- Mosndërhyrja në çështje që i përkasin kryesisht juridiksionit të brendshëm të secilit shtet, sipas nenit 2 (7) të Kartës së Kombeve të Bashkuara;

- Respektimi dhe garantimi i respektit për të drejtën humanitare ndërkombëtare, në përputhje me, ndër të tjera, Konventën e Gjenevës të vitit 1949, dhe respektimi dhe garantimi i respektit për të drejtat e njeriut në përputhje me, ndër të tjera, Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut;

- Përgjegjësia e të gjitha shteteve, në përputhje me detyrimet e tyre ndërkombëtare përkatëse, për të rregulluar me efikasitet tregtinë ndërkombëtare të armëve konvencionale dhe për të parandaluar devijimin e tyre, si edhe përgjegjësia parësore e të gjitha shteteve për të ngritur dhe për të vënë në zbatim sistemet e tyre kombëtare të kontrollit;

- Respektimi i interesave legjitime të shteteve për të blerë armë konvencionale për të ushtruar të drejtën e tyre për vetëmbrojtje dhe për operacione paqeruajtëse, dhe për të prodhuar, eksportuar, importuar dhe transferuar armë konvencionale;

- Zbatimi i këtij Traktati në një mënyrë të pajtueshme, objektive dhe jodiskriminuese, kanë rënë dakord sa më poshtë:

Neni 1

Objekti dhe qëllimi

Objekti i këtij Traktati është:

- përcaktimi i standardeve të përbashkëta ndërkombëtare sa më të larta për rregullimin ose përmirësimin e rregullores për tregtinë ndërkombëtare të armëve konvencionale;

- parandalimi dhe eliminimi i tregtisë së paligjshme të armëve konvencionale dhe parandalimi i devijimit të tyre,

me qëllim:

- kontributin për paqen, sigurinë dhe stabilitetin ndërkombëtar dhe rajonal;

- uljen e vuajtjeve njerëzore;

- nxitjen e bashkëpunimit, transparencës dhe veprimit të përgjegjshëm nga shtetet palë në tregtinë ndërkombëtare të armëve konvencionale, duke ndërtuar kështu besim ndërmjet shteteve palë.

Neni 2

Fusha e zbatimit

1. Ky Traktat do të zbatohet për të gjitha armët konvencionale të kategorive të mëposhtme:

a) tanket;

b) automjetet e blinduara luftarake;

c) sistemet e artilerisë të kalibrit të madh;

d) avionët luftarakë;

e) helikopterët sulmues;

f) luftanijet;

g) raketat dhe raketahedhëset; dhe

h) armët e vogla dhe armët e lehta.

2. Për qëllimet e këtij Traktati, veprimtaritë e tregtisë ndërkombëtare përfshijnë eksportin, importin, tranzitin, transferimin dhe ndërmjetësimin, në vijim të referuara si “transferim”.

3. Ky Traktat nuk zbatohet për lëvizjen ndërkombëtare të armëve konvencionale nga ana, ose në emër të, një shteti palë për përdorimin e tij, me kusht që armët konvencionale të mbeten nën pronësinë e shtetit palë.

Neni 3

Municionet

Çdo shtet palë duhet të krijojë dhe të mirëmbajë një sistem kombëtar kontrolli për të rregulluar eksportin e municioneve që janë shtënë, nxjerrë ose lëshuar nga armët konvencionale që mbulohen në nenin 2(1) dhe duhet të zbatojë dispozitat e nenit 6 dhe nenit 7 përpara se të autorizojë eksportin e

municioneve të tilla.

Neni 4 **Pjesët dhe komponentët**

Çdo shtet palë duhet të krijojë dhe të mirëmbajë një sistem kombëtar kontrolli për të rregulluar eksportin e pjesëve dhe komponentëve aty ku eksporti bëhet në një formë të tillë që ofron mundësinë për të montuar armët konvencionale që mbulohen nga neni 2(1) dhe duhet të zbatojë dispozitat e nenit 6 dhe nenit 7 përpara se të autorizojë eksportin e këtyre pjesëve dhe komponentëve.

Neni 5 **Zbatimi i përgjithshëm**

1. Secili nga shtetet palë duhet ta zbatojë këtë Traktat në mënyrë të qëndrueshme, objektive dhe jodiskriminuese, duke pasur parasysh parimet e përmendura në këtë Traktat.

2. Secili shtet palë duhet të krijojë dhe të mirëmbajë një sistem kombëtar kontrolli, përfshirë një listë kombëtare kontrolli, me qëllim zbatimin e dispozitave të këtij Traktati.

3. Secili shtet palë nxitet që t'i zbatojë dispozitat e këtij Traktati për shkallën më të gjerë të armëve konvencionale. Përkufizimet kombëtare të secilës nga kategoritë e përfshira në nenin 2(1)(a)–(g) nuk duhet të mbulojnë më pak se përshkrimet e përdorura në Regjistrin e Kombeve të Bashkuara për Armët Konvencionale në kohën e hyrjes në fuqi të këtij Traktati. Për kategorinë e mbuluar në nenin 2(1)(h), përkufizimet kombëtare nuk duhet të mbulojnë më pak se përshkrimet e përdorura në instrumentet përkatëse të Kombeve të Bashkuara në kohën e hyrjes në fuqi të këtij Traktati.

4. Secili shtet palë, në zbatim të ligjeve të tij kombëtare, duhet t'i dorëzojë Sekretariatit listën kombëtare të kontrollit, i cili do t'ia vërë në dispozicion shteteve të tjera palë. Shtetet palë nxiten që listat e tyre të kontrollit t'ia vënë në dispozicion publikut.

5. Secili shtet palë duhet të marrë masat e nevojshme për të zbatuar dispozitat e këtij Traktati dhe duhet të përcaktojë autoritetet kombëtare kompetente për të pasur një sistem kombëtar kontrolli efikas dhe transparent, i cili rregullon transferimin e armëve konvencionale që mbulohen nga neni 2(1) dhe të artikujve të mbuluar nga neni 3 dhe neni 4.

6. Secili shtet palë cakton një ose më shumë pika kontakti kombëtare për të shkëmbyer informacione për çështje që lidhen me zbatimin e këtij Traktati. Secili shtet palë duhet të njoftojë Sekretariatin e ngritur në zbatim të nenit 18, për pikat e kontaktit kombëtare dhe duhet ta mbajë informacionin të përditësuar.

Neni 6 **Ndalimet**

1. Një shtet palë nuk duhet të autorizojë asnjë transferim të armëve konvencionale sipas nenit 2(1) ose të artikujve të mbuluar nga neni 3 ose neni 4, nëse transferimi përbën shkelje të detyrimeve të tij në zbatim të masave të miratuara nga Këshilli i Sigurimit të Kombeve të Bashkuara që vepron në zbatim të kreut VII të Kartës së Kombeve të Bashkuara, në veçanti embargot e armëve.

2. Një shtet palë nuk duhet të autorizojë asnjë transferim të armëve konvencionale sipas nenit 2(1) ose të artikujve të mbuluar nga neni 3 ose neni 4, nëse transferimi përbën shkelje të detyrimeve të tij ndërkombëtare në zbatim të marrëveshjeve ndërkombëtare në të cilat ai është palë, në veçanti ato që lidhen me transferimin ose trafikimin e paligjshëm të armëve konvencionale.

3. Një shtet palë nuk duhet të autorizojë asnjë transferim të armëve konvencionale sipas nenit 2(1) ose të artikujve të mbuluar nga neni 3 ose neni 4, nëse në kohën e autorizimit ai është në dijeni se armët ose artikujt do të përdoren për kryerje gjenocidi, krimesh kundër njerëzimit, shkelje të rënda të Konventës së Gjenevës 1949, sulme të drejtuara kundër objekteve civile ose civilëve të mbrojtur si të tillë, ose krime të tjera të luftës, siç përkufizohen nga marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat ky shtet është palë.

Neni 7

Eksporti dhe vlerësimi i eksportit

1. Nëse eksporti nuk ndalohet në zbatim të nenit 6, secili shtet palë eksportues, përpara autorizimit për të eksportuar armët konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) ose artikujt e mbuluar nga neni 3 ose neni 4, në juridiksionin e tij dhe sipas sistemit të tij kombëtar të kontrollit, në mënyrë objektive dhe jodiskriminuese, duke marrë në konsideratë faktorët përkatës, përfshirë informacionin e dhënë nga shteti importues në përputhje me nenin 8(1), duhet të vlerësojë mundësinë që armët konvencionale ose artikujt:

- a) do të kontribuonin për, ose do të vinin në rrezik paqen dhe sigurinë;
- b) mund të përdoren:
 - i) për të kryer ose ndihmuar në kryerjen e një shkeljeje të rëndë të së drejtës humanitare ndërkombëtare;
 - ii) për të kryer ose ndihmuar në kryerjen e një shkeljeje të rëndë të ligjeve ndërkombëtare për të drejtat e njeriut;
 - iii) për të kryer ose ndihmuar në kryerjen e një akti që përbën shkelje sipas konventave ose protokolleve ndërkombëtare në lidhje me terrorizmin, në të cilat shteti eksportues është palë; ose
 - iv) për të kryer ose ndihmuar në kryerjen e një akti që përbën shkelje sipas konventave ose protokolleve ndërkombëtare në lidhje me krimin e organizuar ndërkombëtar, në të cilat shteti eksportues është palë.

2. Shteti palë eksportues, gjithashtu, duhet të marrë në konsideratë nëse ka masa që mund të ndërmerren për të zbutur rreziqet e identifikuara në pikën “a” ose “b” të paragrafit 1, si masat për krijimin e besimit ose programe të zhvilluara dhe të miratuara bashkërisht nga shtetet eksportuese dhe ato importuese.

3. Nëse pas këtij vlerësimi dhe pas marrjes në konsideratë të masave zbutëse të disponueshme shteti palë eksportues vendos se ekziston një rrezik i madh për shfaqjen e ndonjë prej pasojave negative të përmendura në paragrafin 1, shteti palë eksportues nuk do ta autorizojë eksportin.

4. Shteti palë eksportues, gjatë këtij vlerësimi merr parasysh rrezikun që armët konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) ose artikujt e mbuluar nga neni 3 ose neni 4 mund të përdoren për të kryer ose për të ndihmuar në kryerjen e akteve të rënda të dhunës me bazë gjinore ose akteve të rënda të dhunës kundër grave dhe fëmijëve.

5. Çdo shtet palë eksportues duhet të marrë masa për të siguruar që të gjitha autorizimet për eksportin e armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) ose të artikujve të mbuluar nga neni 3 ose neni 4, të jenë të detajuara dhe të jenë lëshuar përpara eksportit.

6. Çdo shtet palë eksportues duhet t'i vërë në dispozicion informacionet e përshtatshme për autorizimin në fjalë, sipas kërkesës së tij, shtetit anëtar importues dhe shteteve palë të tranzitit ose transferimit, sipas ligjeve, praktikave ose politikave të tij kombëtare.

7. Nëse, pasi është dhënë një autorizim, shteti anëtar eksportues vihet në dijeni të informacioneve të reja të rëndësishme, ai nxitet që ta rivlerësojë autorizimin, pas konsultave, nëse është e përshtatshme, me shtetin importues.

Neni 8

Importi

1. Çdo shtet palë importues duhet të marrë masa për të garantuar dhënien e informacioneve të përshtatshme dhe të rëndësishme, sipas kërkesës, sipas ligjeve të tij kombëtare, shtetit palë eksportues për ta ndihmuar shtetin palë eksportues që të kryejë vlerësimin e tij kombëtar të eksportit në zbatim të nenit 7. Këto masa mund të përfshijnë dokumentacionin për përdorimin ose përdoruesin fundor.

2. Çdo shtet palë importues duhet të marrë masa që i lejojnë atij të rregullojë, aty ku është nevoja, importet në juridiksionin e tij të armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1). Këto masa mund të

përfshijnë sistemet e importit.

3. Çdo shtet palë importues mund të kërkojë informacione nga shteti palë eksportues në lidhje me autorizimet e eksportit të lëna pezull ose ato faktiket, atëherë kur shteti palë importues është shteti i destinacionit përfundimtar.

Neni 9

Tranziti ose transferimi

Çdo shtet palë duhet të marrë masat e përshtatshme për të rregulluar, ku është e nevojshme dhe e përshtatshme, tranzitin ose transferimin në juridiksionin e tij, të armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) në të gjithë territorin e tij në përputhje me ligjet ndërkombëtare përkatëse.

Neni 10

Ndërmjetësimi

Çdo shtet palë duhet të marrë masa, në zbatim të ligjeve të tij kombëtare, për të rregulluar ndërmjetësimin që bëhet në juridiksionin e tij për armët konvencionale të mbuluara nga neni 2(1). Masa të tilla mund të përfshijnë kërkesën që ndërmjetësuesit të regjistrohen ose të marrin autorizim me shkrim përpara se të angazhohen në ndërmjetësim.

Neni 11

Devijimi

1. Çdo shtet palë i përfshirë në transferimin e armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1), duhet të marrë masa për të parandaluar devijimin e tyre.

2. Shteti palë eksportues duhet të përpiqet të parandalojë devijimin e transferimit të armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) nëpërmjet sistemit të tij kombëtar të kontrollit, të krijuar sipas nenit 5(2), duke vlerësuar rrezikun e devijimit të eksportit dhe duke marrë në konsideratë përcaktimin e masave zbutëse, të tilla si masat për krijimin e besimit ose programet e zhvilluara dhe të miratuara bashkërisht nga shtetet eksportuese dhe importuese. Masa të tjera parandaluese, aty ku është e përshtatshme, mund të përfshijnë: kontrollin e palëve të përfshira në eksport, kërkesën për dokumentacion shtesë, certifikata, vërtetime, mosautorizimin e eksportit ose masa të tjera të përshtatshme.

3. Shtetet palë të importit, tranzitit, transferimit dhe eksportit duhet të bashkëpunojnë dhe të shkëmbejnë informacione sipas ligjeve të tyre kombëtare, ku është e përshtatshme, me qëllim zbutjen e rrezikut të devijimit të transferimit të armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1).

4. Nëse një shtet palë zbulon një devijim të armëve konvencionale të transferuara të mbuluara nga neni 2(1), shteti palë duhet të marrë masat e përshtatshme, sipas ligjeve të tij kombëtare dhe në përputhje me ligjet ndërkombëtare, për të trajtuar një devijim të tillë. Masa të tilla mund të përfshijnë njoftimin e shteteve palë që mund të preken, kontrollin e dërgesave të devijuara të këtyre armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) dhe marrjen e masave pasuese nëpërmjet investigimit dhe zbatimit të ligjit.

5. Për të kuptuar sa më mirë dhe për të parandaluar devijimin e armëve konvencionale të transferuara, që mbulohen nga neni 2(1), shtetet palë nxiten që të shkëmbejnë informacionet përkatëse me njëri-tjetrin për masat efikase për të trajtuar devijimin. Këto informacione mund të përfshijnë informacionet për veprimtaritë e paligjshme, përfshirë korrupsionin, rrugët ndërkombëtare të trafikut, ndërmjetësit e paligjshëm, burimet e furnizimit të paligjshëm, metodat e maskimit, pikat e përbashkëta të shpërndarjes ose destinacionet e përdorura nga grupet e organizuara të angazhuara në devijim.

6. Shtetet palë nxiten t'u raportojnë shteteve të tjera palë, nëpërmjet Sekretariatit, për masat e marra për trajtimin e devijimit të armëve konvencionale të transferuara, që mbulohen nga neni 2(1).

Neni 12
Ruajtja e të dhënave

1. Çdo shtet palë duhet të mbajë regjistra kombëtarë, sipas ligjeve dhe rregulloreve të tij kombëtare, për lëshimin e autorizimeve për eksport nga ana e tij ose për eksportet e tij faktike të armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1).

2. Çdo shtet palë nxitet që të mbajë regjistra për armët konvencionale që mbulohen nga neni 2(1), të cilat transferohen në territorin e tij si destinacion përfundimtar ose që autorizohen të kalojnë tranzit ose të transferohen nëpërmjet territorit që është nën juridiksionin e tij.

3. Çdo shtet palë nxitet që të përfshijë në regjistra: sasinë, vlerën, modelin/llojin, transferimet ndërkombëtare të autorizuar të armëve konvencionale që mbulohen nga neni 2(1), armët konvencionale që janë transferuar faktikisht, detajet e shtetit/eve eksportuese, shtetit/eve importuese, shtetit/eve ku ato kalojnë tranzit ose nëpërmjet të cilave transferohen dhe përdoruesit fundorë, sipas rastit.

4. Regjistrat do të ruhen minimumi për dhjetë vjet.

Neni 13
Raportimi

1. Çdo shtet palë, brenda një viti pas hyrjes në fuqi të këtij Traktati për shtetin palë, sipas nenit 22, duhet të dorëzojë një raport fillestar në Sekretariat për masat e ndërmarra për zbatimin e këtij Traktati, përfshirë ligjet kombëtare, listat kombëtare të kontrollit dhe rregullore dhe masa të tjera administrative. Çdo shtet palë duhet t'i raportojë Sekretariatit për çdo masë të re të ndërmarrë me qëllim zbatimin e këtij Traktati, kur është e përshtatshme. Raportet u vihen në dispozicion dhe u shpërndahen shteteve palë nga Sekretariati.

2. Shtetet palë nxiten t'u raportojnë shteteve të tjera palë, nëpërmjet Sekretariatit, informacionet për masat e marra që kanë rezultuar efikase për trajtimin e devijimit të armëve konvencionale të transferuara, që mbulohen nga neni 2(1).

3. Çdo shtet palë duhet të dorëzojë çdo vit në Sekretariat, brenda datës 31 mars, një raport për vitin kalendarik pararendës në lidhje me eksportet dhe importet e autorizuar ose faktike të armëve konvencionale që mbulohen në nenin 2(1). Raportet u vihen në dispozicion, u shpërndahen shteteve palë nga Sekretariati. Raporti i dorëzuar në Sekretariat mund të përmbajë të njëjtat informacione që shteti palë ua ka dorëzuar kuadrove përkatës të Kombeve të Bashkuara, përfshirë Regjistrin e Kombeve të Bashkuara për Armët Konvencionale. Raportet mund të përjashtojnë informacionet sensitive financiare ose informacionet për sigurinë kombëtare.

Neni 14
Zbatimi

Çdo shtet palë duhet të marrë masat përkatëse për të zbatuar ligjet dhe rregulloret kombëtare në zbatim të dispozitave të këtij Traktati.

Neni 15
Bashkëpunimi ndërkombëtar

1. Shtetet palë duhet të bashkëpunojnë me njëri-tjetrin, sipas interesave të tyre përkatëse për sigurinë dhe sipas ligjeve kombëtare, për ta zbatuar Traktatin me efikasitet.

2. Shtetet palë nxiten të ndihmojnë në bashkëpunimin ndërkombëtar, përfshirë shkëmbimin e informacioneve për çështje me interes të përbashkët në lidhje me implementimin dhe zbatimin e këtij Traktati, sipas interesave të tyre përkatëse për sigurinë dhe sipas ligjeve kombëtare.

3. Shtetet palë nxiten të konsultohen për çështje me interes të përbashkët dhe të shkëmbejnë

informacione, sipas rastit, për të mbështetur zbatimin e këtij Traktati.

4. Shtetet palë nxiten të bashkëpunojnë, sipas ligjeve të tyre kombëtare, me qëllim për të ndihmuar në zbatimin kombëtar të dispozitave të këtij Traktati, përfshirë nëpërmjet shkëmbimit të informacionit në lidhje me veprimtaritë dhe aktorët e paligjshëm dhe me qëllim parandalimin dhe eliminimin e devijimit të armëve konvencionale që mbulohen nga neni 2(1).

5. Shtetet palë, aty ku bihet dakord bashkërisht dhe në përputhje me ligjet e tyre kombëtare, duhet t'i japin njëri-tjetrit asistencë maksimale për hetime, ndjekje penale dhe procese gjyqësore në lidhje me shkeljet e masave kombëtare të vendosura sipas këtij Traktati.

6. Shtetet palë nxiten që të marrin masa kombëtare dhe të bashkëpunojnë me njëri-tjetrin për të parandaluar që transferimi i armëve konvencionale të mbuluara nga neni 2(1) t'u nënshtrohet praktikave korruptive.

7. Shtetet palë nxiten të shkëmbejnë përvojë dhe informacione për mësimet e nxjerra në lidhje me çdo aspekt të këtij Traktati.

Neni 16

Asistenca ndërkombëtare

1. Për zbatimin e këtij Traktati çdo shtet palë mund të kërkojë asistencë, përfshirë asistencën juridike ose legjislativë, për ndërtimin e kapaciteteve institucionale dhe asistencë teknike, materiale ose financiare. Kjo asistencë mund të përfshijë programe për menaxhimin e stoqeve, çarmatimin, demobilizimin dhe riintegrimin, legjislacionin model dhe praktikën efikase për zbatim. Çdo shtet palë në pozita për ta bërë këtë, duhet ta ofrojë një asistencë të tillë sipas kërkesës.

2. Çdo shtet palë mund të kërkojë, të ofrojë ose të marrë asistencë, ndër të tjera, nëpërmjet Kombeve të Bashkuara, organizatave ndërkombëtare, rajonale, nënrajonale ose kombëtare, organizatave joqeveritare ose mbi baza dypalëshe.

3. Shtetet palë që do të ndihmojnë shtetet palë që kërkojnë asistencë ndërkombëtare për zbatimin e këtij Traktati duhet të krijojnë një fond vullnetar besimi. Çdo shtet palë nxitet të kontribuojë me burime për këtë fond.

Neni 17

Konferenca e shteteve palë

1. Sekretariati i përkohshëm, i ngritur në zbatim të nenit 18, organizon një konferencë të shteteve palë jo më vonë se një vit pas hyrjes në fuqi të këtij Traktati dhe pas kësaj, atëherë kur të vendoset nga konferenca e shteteve palë.

2. Në seancën e saj të parë, konferenca e shteteve palë miraton me konsensus rregullat e procedurës.

3. Konferenca e shteteve palë miraton rregullat financiare për vete, si edhe ato që rregullojnë financimin e çdo organi vartës që mund të ngrejë, si edhe dispozitat financiare që rregullojnë funksionimin e Sekretariatit. Në çdo seancë të zakonshme, ajo miraton një buxhet për periudhën financiare deri në seancën tjetër të zakonshme.

4. Konferenca e shteteve palë:

- a) rishikon zbatimin e këtij Traktati, përfshirë zhvillimet në fushën e armëve konvencionale;
- b) shqyrton dhe miraton rekomandimet në lidhje me zbatimin dhe vënien në funksionim të këtij Traktati, në veçanti nxitjen e universalitetit të tij;
- c) shqyrton ndryshimet e këtij Traktati në përputhje me nenin 20;
- d) shqyrton problemet që lindin nga interpretimi i këtij Traktati;
- e) shqyrton dhe vendos detyrat dhe buxhetin e Sekretariatit;
- f) shqyrton ngritjen e çdo organi vartës, sipas nevojës, për të përmirësuar funksionimin e këtij Traktati; dhe
- g) kryen çdo funksion tjetër në pajtim me këtë Traktat.

5. Takimet e jashtëzakonshme të konferencës së shteteve palë mbahen atëherë kur mund të konsiderohen të nevojshme nga konferenca e shteteve palë, ose me kërkesën me shkrim nga çdo shtet palë, nëse kjo kërkesë mbështetet të paktën nga dy të tretat e shteteve palë.

Neni 18 Sekretariati

1. Ky Traktat, me anë të këtij neni ngre një sekretariat për të ndihmuar shtetet palë në zbatimin efikas të këtij Traktati. Në pritje të mbledhjes së parë të konferencës së shteteve palë, përgjegjës për funksionet administrative që mbulohen nga ky Traktat do të jetë një sekretariat i përkohshëm.

2. Sekretariati duhet të ketë staf të kualifikuar. Stafi duhet të ketë ekspertizën e nevojshme për të siguruar që Sekretariati të mund të ndërmarrë me efikasitet përgjegjësitë e përfshira në paragrafin 3.

3. Sekretariati mban përgjegjësi përpara shteteve palë. Brenda një strukture të minimizuar, Sekretariati ndërmerr përgjegjësitë e mëposhtme:

- a) merr, vë në dispozicion dhe shpërndan raportet, siç është mandatuar nga ky Traktat;
- b) mban dhe vë në dispozicion të shteteve palë listën e pikave kombëtare të kontaktit;
- c) lehtëson trajtimin e ofertave dhe të kërkesave për asistencë për zbatimin e Traktatit dhe nxit bashkëpunim kombëtar, sipas kërkesës;
- d) lehtëson punën e konferencës së shteteve palë, përfshirë bërjen e rregullimeve dhe ofrimin e shërbimeve të nevojshme për takimet në zbatim të këtij Traktati; dhe
- e) kryen detyra të tjera, siç vendoset nga konferencat e shteteve palë.

Neni 19 Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Shtetet palë konsultohen dhe, me miratim të përbashkët, bashkëpunojnë për të kërkuar zgjidhjen e çdo mosmarrëveshjeje që mund të krijohet mes tyre në lidhje me interpretimin ose zbatimin e këtij Traktati, nëpërmjet negociatave, ndërmjetësimit, pajtimit, zgjidhjeve gjyqësore ose mjeteve të tjera paqësore.

2. Shtetet palë mund të kërkojnë, me miratim të dyanshëm, arbitrazh për zgjidhjen e çdo mosmarrëveshjeje mes tyre, në lidhje me çështjet që lidhen me interpretimin ose zbatimin e këtij Traktati.

Neni 20 Ndryshimet

1. Gjashtë vjet pas hyrjes në fuqi të këtij Traktati, çdo shtet palë mund të propozojë një ndryshim të këtij Traktati. Më pas, ndryshimet e propozuara mund të merren në konsideratë vetëm nga konferenca e shteteve palë çdo tre vjet.

2. Çdo propozim për të ndryshuar këtë Traktat duhet të dorëzohet me shkrim në Sekretariat, e cila do ta shpërndajë propozimin te të gjitha shtetet palë jo më vonë se 180 ditë përpara mbledhjes së radhës së konferencës së shteteve palë, në të cilën ndryshimet mund të merren në konsideratë sipas paragrafit 1. Ndryshimi merret në konsideratë në konferencën e radhës së shteteve palë, në të cilën ndryshimet mund të merren në konsideratë sipas paragrafit 1, nëse jo më vonë se 120 ditë pas shpërndarjes së tij nga Sekretariati, shumica e shteteve palë njoftojnë Sekretariatin se ata e mbështesin marrjen në konsideratë të këtij propozimi.

3. Shtetet palë duhet të bëjnë të gjitha përpjekjet për të arritur konsensus për çdo ndryshim. Nëse janë bërë të gjitha përpjekjet për konsensus dhe nuk është arritur asnjë marrëveshje, si mjet i fundit, ndryshimi miratohet nga një shumicë votash prej tre të katërtat e shteteve palë të pranishme dhe që votojnë në mbledhjen e konferencës së shteteve palë. Për qëllime të këtij neni, shtetet palë të pranishme dhe që votojnë nënkupton shtetet palë të pranishme dhe që hedhin një votë pro ose kundër. Depozituesi ua komunikon të gjitha shteteve palë çdo ndryshim të miratuar.

4. Një ndryshim i miratuar sipas paragrafit 3 hyn në fuqi për çdo shtet palë që ka depozituar instrumentin e tij të pranimi për këtë ndryshim, nëntëdhjetë ditë pas datës kur shumica e shteteve palë ka depozituar te depozituesi instrumentet e pranimi në kohën e miratimit të ndryshimit. Më pas, ai hyn në fuqi për çdo shtet palë që mbetet nëntëdhjetë ditë pas datës së depozitimit të instrumentit të tij të pranimi të këtij ndryshimi.

Neni 21

Nënshkrimi, ratifikimi, pranimi, miratimi ose aderimi

1. Ky traktat është i hapur për nënshkrim në zyrat qendrore të Kombeve të Bashkuara në Nju-Jork nga të gjitha shtetet, nga data 3 qershor 2013 deri sa ai të hyjë në fuqi.
2. Ky traktat i nënshtrohet ratifikimit, pranimi ose miratimit nga secili shtet nënshkrues.
3. Pas hyrjes në fuqi, ky traktat është i hapur për aderimin e çdo shteti që nuk e ka nënshkruar traktatin.
4. Instrumentet e ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit depozitohen te depozituesi.

Neni 22

Hyrja në fuqi

1. Ky Traktat hyn në fuqi nëntëdhjetë ditë pas datës së depozitimit të instrumentit të pesëdhjetë të ratifikimit, pranimi ose miratimit te depozituesi.
2. Për çdo shtet që depoziton instrumentin e tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit pas hyrjes në fuqi të këtij Traktati, për atë shtet ky Traktat hyn në fuqi nëntëdhjetë ditë pas datës së dorëzimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit.

Neni 23

Zbatimi i përkohshëm

Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit, mund të deklarojë se ai do t'i zbatojë përkohësisht nenin 6 dhe nenin 7 në pritje të hyrjes në fuqi të këtij Traktati për atë shtet.

Neni 24

Kohëzgjatja dhe tërheqja

1. Ky Traktat ka një kohëzgjatje të pakufizuar.
2. Gjatë ushtrimit të sovranitetit të tij, çdo shtet palë ka të drejtën që të tërhiqet nga ky Traktat. Ai duhet të njoftojë për një tërheqje të tillë depozituesin, i cili njofton të gjitha shtetet e tjera palë. Njoftimi për tërheqje mund të përfshijë një shpjegim të arsyeve për këtë tërheqje. Njoftimi për tërheqje hyn në fuqi nëntëdhjetë ditë pas marrjes së njoftimit për tërheqje nga depozituesi, në rast se njoftimi për tërheqje nuk specifikon një datë të mëvonshme.
3. Tërheqja nga Traktati nuk e çliron shtetin nga detyrimet që dalin nga ky Traktat, ndërkohë që ai ishte palë e këtij Traktati, përfshirë detyrimet financiare që mund të jenë mbledhur.

Neni 25

Vërejtjet

1. Në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit, çdo shtet mund të formulojë vërejtje, nëse këto vërejtje nuk bien ndesh me objektin dhe qëllimin e këtij Traktati.
2. Një shtet palë mund ta tërheqë vërejtjen e tij në çdo kohë me anë të një njoftimi për këtë qëllim drejtuar depozituesit.

Neni 26

Lidhja me marrëveshje të tjera ndërkombëtare

1. Zbatimi i këtij Traktati nuk cenon detyrimet e ndërmarra nga shtetet palë në lidhje me marrëveshjet ndërkombëtare ekzistuese ose të ardhshme, në të cilat ata janë palë, kur ato detyrime janë në pajtim me këtë Traktat.

2. Ky Traktat nuk citohet si bazë për shmangie nga marrëveshjet e bashkëpunimit për mbrojtje të lidhura ndërmjet shteteve palë të këtij Traktati.

Neni 27

Depozituesi

Sekretari i përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara është depozituesi i këtij Traktati.

Neni 28

Tekstet origjinale

Teksti origjinal i këtij Traktati, nga i cili, tekstet në gjuhët: arabe, kineze, angleze, frënge, ruse dhe spanjolle janë njësoj autentike, depozitohet te sekretari i përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Bërë në Nju-Jork, sot më njëzet e tetë mars, dy mijë e trembëdhjetë (28 mars 2013).

LIGJ

Nr. 7/2014

PËR SHPALLJEN E MORATORIUMIT TË GJUETISË NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Qëllimi

Qëllimi i këtij ligji është përmirësimi i gjendjes së llojeve të faunës së egër, objekt gjuetie.

Neni 2

Objekti dhe fusha e veprimit

Objekti i këtij ligji është ndalimi i ushtrimit të gjuetisë në gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

Neni 3

Pezullimi i lejeve të gjuetisë dhe kontratave

1. Lejet e lëshuara të gjuetisë, si dhe përdorimi i zonave të gjuetisë, të dhëna për këtë qëllim nëpërmjet ofertës publike, bazuar në ligjin nr. 10 253, datë 11.3.2010, “Për gjuetinë”, të ndryshuar, pezullohen.

2. Kontratat për mbarështimin e faunës së egër janë të vlefshme, por edhe në këto zona nuk mund

të ushtrohet gjuetia deri në afatin e zbatimit të këtij ligji.

Neni 4
Afati i zbatimit

Afati i zbatimit të këtij ligji është dy vjet nga data e hyrjes në fuqi të tij.

Neni 5
Sanksionet

1. Shkeljet e dispozitave të këtij ligji, kur nuk përbëjnë vepër penale, përbëjnë kundërvajtje administrative dhe dënohen si më poshtë:

a) kur shkelja kryhet e organizuar nga operatorët e tureve të gjuetisë, shoqatat e gjuetarëve ose federata e gjuetarëve, subjekti që e organizon dënohet me gjobë në masën 800 000 (tetëqind mijë) deri në 1 000 000 (një milion) lekë;

b) kur shkelësi është një individ ose është individ, pjesëtar i subjekteve organizuese, sipas shkronjës “a” të kësaj pike, dënohet me gjobë në masën 80 000 (tetëdhjetë mijë) deri në 100 000 (njëqind mijë) lekë dhe me konfiskim të armës së gjahut.

2. Shqyrtimi i kundërvajtjes, vendimi i dënimit dhe ankimi kundër tij bëhen në përputhje me ligjin nr. 10235, datë 11.3.2010, “Për gjuetinë”, të ndryshuar.

Neni 6
Institucionet përgjegjëse për zbatimin e ligjit

Ngarkohen Ministri i Mjedisit, Ministri i Punëve të Brendshme, Ministri i Financave dhe Ministri i Shtetit për Çështjet Vendore për zbatimin e këtij ligji.

Neni 7
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 30.1.2014

Shpallur me dekretin nr. 8500, datë 18.2.2014 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani